

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 328/2020-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 7. júla 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca), zo sudkyne Jany Laššákovej a sudcu Petra Molnára predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], [REDAKČIA], [REDAKČIA], t. č. vo väzbe v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a na výkon väzby [REDAKČIA], zastúpenej Advokátskou kanceláriou Cubinková, s. r. o., Mickiewiczova 2, Bratislava, v mene ktorej koná advokátka JUDr. Eva Cubinková, vo veci namietaného porušenia čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 2 a čl. 21 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 7 ods. 1 a čl. 10 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, ako aj čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracoviska Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Ntt-4/2020-61-V-ŠTS a jeho príkazom na domovú prehliadku z 24. januára 2020 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Argumentácia ústavnej sťažnosti

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. mája 2020 doručená ústavná sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], [REDAKČIA], t. č. vo väzbe v Ústave na výkon trestu odňatia slobody

a na výkon väzby [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 2 a čl. 21 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 7 ods. 1 a čl. 10 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracoviska Banská Bystrica (ďalej len „špecializovaný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Ntt-4/2020-61-V-ŠTS a jeho príkazom na domovú prehliadku z 24. januára 2020. Ústavná sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 4. mája 2020.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že špecializovaný súd vydal 24. januára 2020 príkaz na domovú prehliadku u sťažovateľky sp. zn. 2 Ntt-4/2020-61-V-ŠTS s miestom vykonania v označenom byte a dome. Príkaz na domovú prehliadku bol sťažovateľke doručený pri vykonaní domovej prehliadky 29. januára 2020. Bol odôvodnený tým, že neskoršia analýza komunikácie THREEMA v spojitosti s inými dôkazmi naznačuje, že sťažovateľka sa mohla podieľať v rámci konkrétnych súdnych konaní na páchaní trestnej činnosti. Ďalej bolo v príkaze na domovú prehliadku uvedené, že vyšetrovateľ upustil od menej invazívneho zásahu do základných ľudských práv a slobôd sťažovateľky postupom podľa ustanovenia § 89 Trestného poriadku z dôvodu, že skôr (na vydanie mobilných telefónov) vyzvané osoby sa na túto možnosť pripravili a dobrovoľne vydali mobilné telefóny, a to či už nové, alebo systémovo upravené. Napokon bol príkaz na domovú prehliadku odôvodnený podozrením, že v obydlí užívanom sťažovateľkou môžu byť mobilné prostriedky, ktorými v inkriminovanom období komunikovala o možných protiprávných zásahoch do súdnych sporov. Uvedené skutočnosti mal potvrdzovať fakt, že sťažovateľka sa 26. apríla 2018 inkognito zúčastnila pojednávania Okresného súdu Bratislava V, ktoré viedla [REDACTED] [REDACTED] (ďalej len „[REDACTED]“), pričom na pojednávaní uznala [REDACTED] [REDACTED] (ďalej len „[REDACTED]“) prvú zmenku, čo má naznačovať, že [REDACTED] a sťažovateľka museli komunikovať akýmkoľvek spôsobom.

3. V zmysle ustanovenia § 100 ods. 1 Trestného poriadku príkaz na domovú prehliadku musí byť vydaný písomne a musí byť odôvodnený. Ústavný súd v rámci svojej judikatúry viackrát vyslovil, že návrh prokurátora na vykonanie domovej prehliadky, ako aj samotné nariadenie domovej prehliadky sudcom pre prípravné konanie musia byť

odôvodnené v každom jednotlivom prípade. Je to tak preto, že hoci ide o závažný zásah do základného práva, dotknutá osoba nemá možnosť podať voči príkazu na domovú prehliadku opravný prostriedok, pričom o vydaní príkazu na domovú prehliadku sa subjekt, vo vzťahu ku ktorému bol vydaný, dozvie až súčasne s realizáciou domovej prehliadky, teda v čase, keď sa už zásah do práva na jeho súkromie zrealizoval. Príkazom na domovú prehliadku sa tak realizuje požiadavka súdnej ochrany základného práva na nedotknuteľnosť domovej slobody, čo sa musí prejavovať v príkaze na domovú prehliadku a v jeho dostatočnom odôvodnení.

4. Preskúmateľnosť dôvodnosti príkazu na domovú prehliadku si vyžaduje relevantnú konkrétnu vysvetľovaciu argumentáciu o tom, akými skutočnosťami boli naplnené zákonom ustanovené podmienky na tento zásah do základných práv na nedotknuteľnosť súkromia a obydlia, ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života, ale aj práva na majetok. Bez takéhoto odôvodnenia opierajúceho sa o konkrétne skutočnosti je príkaz na domovú prehliadku nepreskúmateľný.

5. Sťažovateľka považuje odôvodnenie príkazu na domovú prehliadku v danom prípade za formálne, používajúce stereotypné, všeobecné a nekonkrétne formulácie, ktoré sa štandardne vyskytujú v súdnych rozhodnutiach tohto typu. Špecializovaný súd sa konkrétnymi okolnosťami prípadu vôbec nezaoberal a uspokojil sa so skopírovaním obsahu príkazov na domovú prehliadku vydaných súčasne s príkazom na domovú prehliadku voči sťažovateľke, na základe ktorých boli realizované v rovnaký deň ďalšie domové prehliadky u ďalších osôb ([REDACTED], [REDACTED], [REDACTED]). Uvedené je zrejme z obsahu príkazu na domovú prehliadku voči sťažovateľke, keďže súčasťou odôvodnenia sú výpovede svedkov nemajúce obsahovo žiaden vecný, ale ani časový súvis so sťažovateľkou. Špecializovaný súd skopíroval do odôvodnenia obsah výpovede viacerých svedkov, čo síce založilo zdanie rozsiahlosti odôvodnenia, ale nevyvodil z nich žiadne skutkové zistenia vo vzťahu ku sťažovateľke, a to práve preto, že tieto dôkazy nemajú akúkoľvek súvislosť a relevanciu vo vzťahu ku sťažovateľke. Obsah príkazu na domovú prehliadku navodzuje dojem, že špecializovaný súd vytvoril akýsi formulár príkazu na domovú prehliadku, ktorý použil paušálne vo všetkých príkazoch na domovú prehliadku, a to bez toho, aby sa zaoberal konkrétnymi okolnosťami prípadu sťažovateľky.

6. Podľa názoru sťažovateľky sa príkaz na domovú prehliadku vyznačuje nepreskúmateľnosťou, keďže nedáva (aspoň stručnú) odpoveď, prečo bol návrh na vydanie príkazu na domovú prehliadku vo vzťahu ku sťažovateľke považovaný za dôvodný a ktorými skutkovými okolnosťami bol odôvodnený. Príkaz na domovú prehliadku je vnútorne rozporný, lebo špecializovaný súd svedecké výpovede uvedené v odôvodnení uviedol bez akéhokoľvek následného vysvetlenia, ako sa ich obsah vzťahuje na sťažovateľku. Naopak, z obsahu svedeckých výpovedí je zrejmé, že tieto sa sťažovateľky netýkajú, nevzťahujú sa na ňu, a preto ani nie je možné odôvodňovať nimi príkaz na domovú prehliadku vo vzťahu ku sťažovateľke.

7. Z odôvodnenia vyplýva, že špecializovaný súd založil svoje závery o zásahu do súkromia sťažovateľky na „*analýze komunikácie THREEMA v spojitosti s inými dôkazmi*“, pričom analýzu komunikácie, ale ani iných dôkazov v odôvodnení ďalej nijakým spôsobom nešpecifikoval. Komunikácia THREEMA uvedená v odôvodnení sa k sťažovateľke nevzťahuje, vzťahuje sa na iné osoby. Iné dôkazy, na ktoré odôvodnenie odkazuje, nie sú žiadnym spôsobom konkretizované, a to ani len poukazom na druh alebo povahu týchto dôkazov.

8. Príkaz na domovú prehliadku je odôvodnený výlučne tým, že sťažovateľka bola ako verejnosť prítomná na súdnom pojednávaní a dôvodnosť nariadenia domovej prehliadky zakladá špecializovaný súd na predpoklade, že prítomnosti sťažovateľky na pojednávaní konanom 26. apríla 2018 musela predchádzať komunikácia s [REDACTED], ktorá toto pojednávanie viedla. Pripustiť takýto vážny zásah (akým je vykonanie domovej prehliadky) do základných ústavných práv len odôvodnením, že sťažovateľka bola prítomná na pojednávaní ako verejnosť (čo je právom aprobované konanie) bez uvedenia akýchkoľvek iných informácií a dôvodov spôsobilých ospravedlniť takýto zásah do základných ústavných práv, by znamenalo, že štát môže prijať akékoľvek opatrenie a realizovať domovú prehliadku u každého subjektu prítomného ako verejnosť na pojednávaní, a to bez zisťovania a posudzovania iných dôvodov takéhoto zásahu, to všetko za situácie, keď termíny pojednávaní sú povinne zverejňované minimálne 5 dní pred ich konaním na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (teda,

keď sú včas známe širokej verejnosti). Informácia o termíne konania pojednávania je verejnosti včas dostupná na internete, a to bez potreby získavať ju komunikáciou so stranou sporu, alebo so súdom, resp. sudcom. Takýto dôvod preto (v porovnaní so závažnosťou zásahu do práva na súkromie v podobe domovej prehliadky) nie je možné posúdiť ako dostatočný.

9. Pretože z odôvodnenia príkazu na domovú prehliadku nie je možné utvoriť si obraz o tom, aké konkrétne skutočnosti viedli k jeho vydaniu (keďže dôvody v ňom uvedené spočívajú len vo všeobecných a paušálnych formuláciách), je tento nepreskúmateľný a arbitrárny, teda ústavnoprávne neudržateľný. Prítomnosť subjektu ako verejnosti na pojednávaní sa ako odôvodnenie nariadenia domovej prehliadky javí ako úplne neadekvátne vo vzťahu k sledovanému cieľu.

10. Sťažovateľka je ďalej toho názoru, že nebola splnená podmienka nevyhnutnosti na zásah do jej súkromia tak, ako bol tento realizovaný nariadením domovej prehliadky. Zásah do súkromia musí spĺňať nielen požiadavku legality (vykonanie zásahu v súlade so zákonom), legitímnosti (zásah musí sledovať legitímny cieľ, teda niektorý zo záujmov uvádzaných v čl. 8 ods. 2 dohovoru), ale aj proporcionality (primeranosť zásahu do súkromia, teda tzv. podmienka nevyhnutnosti). Proporcionálnosť zásahu znamená, že možno k nemu prikočiť len v prípade, že je to nevyhnutné (sledovaný cieľ nie je možné dosiahnuť miernejšími prostriedkami) a iba v duchu požiadaviek kladených na demokratickú spoločnosť vyznačujúcu sa pluralizmom, toleranciou a voľným duchom.

11. Orgány činné v trestnom konaní sú pri realizácii zásahu povinné využiť prostriedky, ktoré predstavujú menej radikálny zásah do chránených práv a sú povinné dodržiavať rovnováhu medzi právom jednotlivca na súkromie a výberom prostriedkov, ktorými štát disponuje pri plnení legitímnych úloh. Špecializovaný súd sa stotožnil s nevyužitím postupu podľa § 89 Trestného poriadku z dôvodu, že skôr (na vydanie mobilných telefónov) vyzvané osoby sa na to pripravili a dobrovoľne vydali buď nové alebo systémovo upravené mobilné prostriedky. Špecializovaný súd tak pripustil intenzívnejší zásah do práva sťažovateľky na súkromie z dôvodu správania tretích osôb, na ktoré sťažovateľka nemala a nemohla ani mať žiaden vplyv, pričom správanie týchto osôb s ňou

nesúviselo. Tento zásah nezodpovedal zásade proporcionality a zdržanlivosti. Špecializovaný súd aproboval bez ďalšieho dôvodu uvádzané v návrhu na vykonanie domovej prehliadky, ktoré však vznikli ako dôsledok porušenia zásady neverejnosti trestného konania v jeho prípravnom štádiu. V dôsledku intenzívnej medializácie dôkazných prostriedkov (vrátane svedeckých výpovedí a niektorých častí údajnej komunikácie THREEMA z trestného spisu) existovala možnosť, že niektoré osoby sa na vydanie mobilných telefónov pripravili. Túto situáciu však nevyvolala sťažovateľka, no napriek tomu jej bola pripísaná na ťarchu, a to spolu s konaním tretích osôb, ktoré nevedela a ani nemohla ovplyvniť. Sťažovateľka nikdy nebola vyzvaná na vydanie mobilného telefónu, ako to bolo realizované u iných osôb. Namiesto toho, aby bol zvolený čo najmiernejší prostriedok, vydal špecializovaný súd príkaz na domovú prehliadku, hoci samotná právna úprava (ustanovenia § 89 a § 90 Trestného poriadku) na požiadavku proporcionality reflektuje a určuje pre dosiahnutie cieľa úkony vydania, resp. odňatia vecí, ako aj uchovania a vydania počítačových údajov, ktoré predstavujú zásahy menšej intenzity v porovnaní so zásahom v podobe domovej prehliadky. V dôsledku realizácie domovej prehliadky sa tak aj údaje, ktoré svojím obsahom nijako vecne, ale ani personálne nesúvisia s trestným konaním, dostali do dispozičnej sféry tretích osôb.

12. Sťažovateľka si v súvislosti s porušením jej ústavných práv uplatňuje finančné zadosťučinenie vo výške 5 000 €. Vychádza pritom zo závažnosti zásahu a z jeho dôsledkov (vrátane medializácie tohto úkonu) a zohľadňuje primeranosť zadosťučinenia v obdobných prípadoch.

13. Proti príkazu na domovú prehliadku nie je prípustný opravný prostriedok, v dôsledku čoho sťažovateľka nemá právo domáhať sa nápravy pred všeobecným súdom. Oprávnenosť vydania právoplatného príkazu na domovú prehliadku nemôže všeobecný súd ani preskúmať.

14. Ústavná sťažnosť je podaná v zákonnej lehote v súlade s ustanovením § 124 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) v spojení s ustanovením § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych

opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení neskorších predpisov s účinnosťou od 27. marca 2020 (ďalej len „zákon č. 62/2020 Z. z.“).

15. Sťažovateľka požaduje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Práva sťažovateľky podľa čl. 21 ods. 1, ods. 2, čl. 16 ods. 1 a čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj podľa čl. 7 ods. 1 a čl. 10 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a podľa čl. 8 ods. 1 a ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, príkazom na domovú prehliadku vydanom Špecializovaným trestným súdom Pezinok, dňa 24.1.2020, sp. zn. 2Ntt-4/2020-61-V-ŠTS, porušené boli.

2. Sťažovateľke súd priznáva finančné zadostučinenie v sume 5.000,- Eur, ktoré je Špecializovaný trestný súd Pezinok povinný zaplatiť sťažovateľke do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.

3. Špecializovaný trestný súd Pezinok je povinný zaplatiť sťažovateľke náhradu trov konania na účet právneho zástupcu sťažovateľky, do jedného mesiaca od právoplatnosti nálezu.“

II.

Skutkový stav veci

16. Z príkazu na domovú prehliadku špecializovaného súdu sp. zn. 2 Ntt-4/2020-61-V-ŠTS z 24. januára 2020 vyplýva, že podľa ustanovenia § 100 ods. 1 Trestného poriadku sa vydáva príkaz na domovú prehliadku u sťažovateľky s konkrétnym označením miesta vykonania domovej prehliadky, a to pre existenciu dôvodného podozrenia, že sa tu nachádzajú veci dôležité pre trestné konanie, a to mobilné telefóny, telekomunikačné prostriedky, počítače, tablety a iné výpočtové zariadenia, USB kľúče, pamäťové médiá a iné pamäťové nosiče a zariadenia, SIM karty, obaly a dokumentácia k SIM kartám, peňažné prostriedky pochádzajúce z trestnej činnosti, ako aj iné veci dôležité pre trestné konanie.

17. Podľa konštatovania špecializovaného súdu v návrhu na vydanie príkazu na domovú prehliadku predloženého 24. januára 2020 sa uvádza:

«Vyšetrovateľ PZ národnej protizločineckej jednotky národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru dňa 20.08.2019 uznesením podľa § 199 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku pod ČVS: PPZ-848/NKA-PZ-ZA-2019 začal trestné stíhanie pre zločin prijímanie úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a prečin zneužívanie právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu so zločinom zasahovanie do nezávislosti súdu podľa § 342 ods. 1 ods. 2 písm. c) Trestného zákona v bode č. 1 a č. 2 výrokovej časti uznesenia a za prečin podplácanie podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona v bode č. 3 výrokovej časti uznesenia preto, že

1. bližšie nestotožnení sudcovia na rôznych súdoch v rámci Bratislavského kraja, najmä na Okresnom súde Bratislava I a na Najvyššom súde Slovenskej republiky, najneskôr od septembra roku 2017 minimálne do mája roku 2018, v Bratislave a na iných nezistených miestach, na základe pokynov doposiaľ bližšie nestotožneného páchatel'a, odovzdaných prostredníctvom bližšie nestotožnenej osoby, ktorá vystupuje ako sudca Okresného súdu Bratislava I, v súdnych konaniach, ktoré mali ako zákonní sudcovia na týchto súdoch pridelené, rozhodovali v záujme a v prospech vyššie uvedeného páchatel'a alebo v prospech iných ním určených osôb, a to bez ohľadu na zistený skutkový a právny stav týchto súdnych vecí, čo bolo v rozpore s § 30 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov, pričom na tomto konaní sa rôznym spôsobom podieľali aj bližšie nestotožnené osoby pôsobiace mimo justičných orgánov, a za takýto nezákonný výkon právomoci uvedení nestotožnení sudcovia, ako aj iné doposiaľ nestotožnené osoby podieľajúce sa na tejto protiprávnej činnosti žiadali a prijali úplatky vo forme finančnej hotovosti, prípadne iných nenáležitých výhod od páchatel'a, ako aj od ďalších doposiaľ nestotožnených osôb, ktoré v nezistených prípadoch vystupovali v rámci daných súdnych konaní aj ako strany konania a konali v súčinnosti s páchatel'om,

2. bližšie nestotožnená zamestnankyňa Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, najneskôr od septembra roku 2017 minimálne do mája roku 2018, v Bratislave a na iných nezistených miestach, na základe pokynov doposiaľ nestotožneného páchatel'a nezákonne ovplyvňovala výsledky súdnych konaní na Okresnom súde Bratislava V, a to u bližšie nezisteného zákonného sudcu Okresného súdu Bratislava V, ktorý následne podľa jej pokynov rozhodol v záujme páchatel'a ako jednej zo strán konania bez ohľadu na skutkový a zákonný stav vecí, čo bolo v rozpore s § 30 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z.

o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov, pričom na tomto konaní sa rôznym spôsobom podieľali aj bližšie nestotožnené osoby pôsobiace mimo justičných orgánov a za takýto nezákonný výkon právomocí, uvedený nestotožnený sudca, bližšie nestotožnená osoba vystupujúca ako zamestnankyňa Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, ako aj iné doposiaľ nestotožnené osoby podieľajúce sa na tejto protiprávnej činnosti žiadali a prijali úplatky vo forme finančnej hotovosti, prípadne iných nenáležitých výhod od páchatel'a, ako aj od ďalších osôb, ktoré vystupovali v rámci daných súdnych konaní aj ako strany konania a konali v súčinnosti s páchatel'om,

3. doposiaľ bližšie nestotožnení páchatelia najneskôr od septembra roku 2017, minimálne do mája roku 2018 v Bratislave a na iných nezistených miestach, v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu, priamo, ako aj prostredníctvom sprostredkovateľa, poskytli úplatok vo forme finančnej hotovosti, alebo inej nenáležitej výhody bližšie nestotožneným sudcom na rôznych súdoch v rámci Bratislavského kraja, najmä na Okresnom súde Bratislava I a na Najvyššom súde Slovenskej republiky za to, že títo z titulu svojej funkcie na základe pokynov doposiaľ bližšie nestotožneného páchatel'a, odovzdaných prostredníctvom bližšie nestotožnenej osoby, ktorá vystupuje ako sudca Okresného súdu Bratislava I v súdnych konaniach, ktoré mali ako zákonní sudcovia na týchto súdoch pridelené, rozhodovali v záujme a v prospech vyššie uvedeného páchatel'a alebo v prospech iných ním určených osôb, a to bez ohľadu na zistený skutkový a právny stav týchto súdnych vecí, čo bolo v rozpore s § 30 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov, zároveň poskytli úplatok vo forme finančnej hotovosti, alebo inej nenáležitej výhody bližšie nestotožnenej osobe vystupujúcej ako zamestnankyňa Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky a bližšie nezistenému zákonnému sudcovi Okresného súdu Bratislava V za to, že bližšie nestotožnená osoba vystupujúca ako zamestnankyňa Ministerstva spravodlivosti Slovenskej, z titulu svojej funkcie na základe pokynov doposiaľ nestotožneného páchatel'a nezákonne ovplyvňovala výsledky súdnych konaní na Okresnom súde Bratislava V, a to u bližšie nezisteného zákonného sudcu Okresného súdu Bratislava V, ktorý následne podľa jej pokynov rozhodol v záujme páchatel'a ako jednej zo strán konania bez ohľadu na skutkový a zákonný stav veci, čo bolo v rozpore s § 30 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov, a taktiež poskytli úplatok vo forme finančnej hotovosti, alebo

inej nenáležitej výhody doposiaľ nestotožneným osobám podieľajúcim sa na vyššie uvedenej protiprávnej činnosti vyššie uvedených bližšie nestotožnených sudcov na rôznych súdoch v rámci Bratislavského kraja, najmä Okresného súdu Bratislava I, Okresného súdu Bratislava V, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a bližšie nestotožnenej osoby vystupujúcej ako zamestnankyňa Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky.

Dňa 01.10.2019 sa uskutočnila reorganizácia NAKA PPZ, v zmysle ktorej sa dovtedajší útvar PZ, ktorý vykonával predmetné vyšetrovanie včlenil do novovytvoreného odboru Západ NAKA PPZ a od tohto dátumu je tak vyšetrovanie vykonávané pod ČVS: PPZ-325/NKA-ZA2-2019.

Vo veci boli vypočutí svedkovia [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ]. Do konania bolo vydaných viacero mobilných telefónov a iných elektronických zariadení. Bola vykonaná prehliadka iných priestorov a pozemkov zameraná na zaistenie počítača. Prokurátor vydal vo veci príkaz na vydanie počítačových údajov podľa § 90 ods. 1 písm. b), písm. e) Trestného poriadku, ktorý bol vykonaný. To konania bol taktiež príslušným uznesením pribratý znalec z odboru elektrotechnika na vypracovanie znaleckého posudku. Súčasťou spisového materiálu sú aj prepisy v písomnej a elektronickej forme komunikácie z mobilnej aplikácie Threema, ktoré pochádzajú z mobilného telefónu zn. iPhone. Tento bol vydaný podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku v konaní vedenom pod ČVS:PPZ-203/NKA-PZ-ZA-2018 (vražda [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ]) utajeným svedkom. Následne bol znalecky skúmaný Europolom, ktorý bol súčasťou medzinárodného vyšetrovacieho tímu zriadeného v rámci danej trestnej veci, Kópie všetkých listín, ktoré sa týkajú daného vydania veci, ako aj znaleckého skúmania daného mobilného telefónu, sú súčasťou tohto trestného konania.

Prílohou realizačného návrhu č. PPZ-NKA-PZJ2-10-265/2019 PZ zo dňa 19.08.2019 sú aj vyššie uvedené prepisy komunikácie rôznych osôb z mobilnej aplikácie Threema. Tieto sa majú týkať komunikácie osoby [REDAKOVANÉ] a najmä osôb z justičného prostredia. Na základe tejto komunikácie vydali dňa 22.08.2019 osoby [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], následne dňa 26.08.2019 [REDAKOVANÉ] a dňa 03.09.2019

██████████ svoje mobilné telefóny. Vyšetrovatel' PZ v rámci výzvy na vydanie veci vyzval menované osoby, aby vydali všetky mobilné telefóny, ktoré mali v danom čase pri sebe, všetky mobilné telefóny, ktoré používajú a všetky mobilné telefóny, ktoré používali. Na základe vyššie uvedeného príkazu na vydanie počítačových údajov podľa § 90 ods. 1 písm. b), písm. e) Trestného poriadku vydala dňa 18.11.2019 ██████████ počítačové údaje z dvoch svojich mobilných telefónov, ktorými disponovala.

Do konania bol dňa 23.08.2019 pribratý znalec z odboru elektrotechnika na vypracovanie znaleckého posudku, ktorý sa mal týkať práve vydaných mobilných telefónov, resp. počítača, ktorý bol zaistený pri prehliadke iných priestorov v budove Okresného súdu Bratislava I v kancelárii ██████████. Toto skúmanie bolo následne po zaistení ďalších zariadení postupne doplňané. V tomto je potrebné dodať, že voči uzneseniu o pribratí znalca si podali ██████████, ██████████ a ██████████ sťažnosti, ktoré dozorujúca prokurátorka zamietla. ██████████ podala vo vzťahu k predmetnej veci aj ústavnú sťažnosť, ktorá smerovala voči „zákroku“ polície, teda vydaniu veci (mobilného telefónu) a súčasne voči uzneseniu o pribratí znalca. Ústavný súd Slovenskej republiky dňa 19.11.2019 pod sp. zn. I. ÚS 458/2019-13 uznesením ústavnú sťažnosť ██████████ odmietol.

Z výsluchu svedka ██████████ vyplýva, že osobu ██████████ pozná približne 23 rokov, pričom za ten čas mal ██████████ svedkovi povedať mnohokrát o svojich zámeroch a aktivitách. Medzi tie patrilo aj vymáhanie rôznych pohľadávok, a to aj súdnou cestou, ktoré mal ██████████ podľa svedka vymáhať buď osobne na svoje meno, prípadne cez sebe podriadené obchodné spoločnosti. Svedok ██████████ okrem iného uviedol, že: „Z rozprávania ██████████ som vyrozumel, že pri takýchto príležitostiach hľadá cesty buď priamych alebo nepriamych kontaktov na sudcov rozhodujúcich v týchto veciach, aby ich mohol ovplyvňovať a prípadne toto ovplyvňovanie podporiť poskytnutím úplatku.“ Svedok ďalej uviedol, že ██████████ sa mu mal vyjadriť, že už v roku 1998 počas tzv. kauzy Markíza mal mať vyčlenené peniaze na ovplyvňovanie súdov kvôli tejto medializovanej kauze. Súčasne sa mal podľa svedka ██████████ veľmi zaujímať o výberové konania na predsedov a podpredsedov súdov. V jeho záujmoch v oblasti justície však mal mať ██████████ podľa svedka aj „konkurenciu, ktorej záujmy sa mali so záujmami ██████████ krížiť. Veľký záujem mal mať o Okresný súd Bratislava I. kvôli tomu, že tento zastrešuje aj

Obchodný register, s ktorým mal mať [REDACTED] podľa svedka tiež svoje zámery, keďže si chcel zabezpečiť bezproblémové zápisy zmien v tomto registri. Podľa [REDACTED] mal mať [REDACTED] veľmi dobrý vzťah so sudkyňou a súčasne štátnou tajomníčkou ministerstva spravodlivosti SR [REDACTED]. Kočner mal svedkovi uviesť, že [REDACTED] mu vie vyjsť v ústrety, svedok však nevedel uviesť, či sa v tomto prípade jednalo o reálny stav, alebo o chvastúnstvo [REDACTED]. Svedok tiež uviedol, že keď [REDACTED] videl v médiách negatívne správy k osobe [REDACTED], bol z toho rozčúlený a rozrušený a snažil sa využiť svoje kontakty v médiách, aby [REDACTED] pomohol. Na mediálnu pomoc [REDACTED] sa snažil využiť aj svedka, ktorý prevádzkuje internetový portál Datel.sk. V tejto súvislosti spomenul svedok [REDACTED] aj osobu [REDACTED], ktorý má mať veľmi dobrý kontakt na politickú stranu Smer, ktorej nominantkou na poste štátnej tajomníčky bola aj [REDACTED]. Podľa svedka sa mal [REDACTED] po vražde [REDACTED] a následnej politickej kríze snažiť práve cez osobu [REDACTED] vybaviť pre [REDACTED] funkciu ministersky spravodlivosti. V rokoch 2017, resp. 2018 mal [REDACTED] svedkovi uviesť, že sa snaží cez svoj kontakt na [REDACTED] na polícii zariadiť vo svoj prospech preverovanie rôznych trestných konaní, resp. operatívnych preverovaní, vrátane vtedy úplne novej kauzy týkajúcej sa TV Markiza, ktorá bola zrejme operatívne preverovaná. S osobou [REDACTED] podľa svedka [REDACTED] [REDACTED] spolupracoval pravidelne, najmä kvôli jeho vplyvu v polícii, prokuratúre a justícii. Podľa svedka komunikovali [REDACTED] s [REDACTED] prakticky nepretržite. [REDACTED] mal dokonca finančne prispieť [REDACTED] na sledovanie novinárov sumou 70 tisíc Eur. K vydaniu mobilného telefónu zn. iPhone čiernej farby sa svedok vyjadril, že dňa 07.10.2018 vydal OMV zn. Kia Rio, v ktorom boli rôzne veci, vrátane dvoch mobilných telefónov zn. iPhone, pričom všetky veci nachádzajúce sa v danom vozidle mali podľa svedka patriť osobe [REDACTED]. Svedok sa vyjadril, že tak iPhone typu Bentley, ako aj iPhone čiernej farby videl osobne [REDACTED] používať. Svedok sa vo svojej výpovedi podrobne vyjadroval k tomu, čo všetko robil, resp. nerobil s vecami, ktoré sa v predmetnom vozidle nachádzali, súčasne aj k chronológii popisujúcej obdobia, kedy svedok týmito vecami fyzicky disponoval. Svedok vstúpil iba do mobilného telefónu iPhone Bentley, a to na požiadanie [REDACTED], ktorý ho z výkonu väzby požiadala, aby mu skontroloval bankové účty v Tatra banke. Na tento účel mu poskytol [REDACTED] aj potrebné vstupné kódy. Do čierneho iPhonu svedok podľa svojho vyjadrenia vôbec nevstúpil, nakoľko

nemal prístupové kódy. Akýkoľvek zásah do prostredia daných telefónov svedok odmietol. Svedok [REDACTED] tiež uviedol, že s [REDACTED] komunikoval okrem iného aj prostredníctvom mobilnej aplikácie Threema. V tejto vzájomnej komunikácii nazýval [REDACTED] bývalú ministerku spravodlivosti [REDACTED] označením „mumlavá“, prípadne „špinavá židovka“. [REDACTED] nazývali v tejto komunikácii ako „kamoš“. Advokáta [REDACTED] nazýval [REDACTED] v predmetnej komunikácii ako „Lipstein“, „gambatý“, alebo „Gambino“. Advokáta [REDACTED] označoval ako „ryšavý“, alebo „ryšavec“, alebo „ryšavý pes“. [REDACTED] označoval ako „obočiar“, možno občas sa vyskytla aj prezývka „fúzatý“. Na otázku k vzťahu [REDACTED] a [REDACTED] uviedol svedok [REDACTED], že podľa jeho názoru k nej mal [REDACTED] blízky a intenzívny vzťah a že mu veľmi záležalo na tom, aby sa menovaná udržala čo najdlhšie vo vplyvných pozíciách. [REDACTED] mal byť veľmi dobre informovaný o dianí na ministerstve spravodlivosti. [REDACTED] vedel veľmi dobre, kedy sa budú uskutočňovať konkurzy na predsedov súdov a súčasne aj disciplinárne konania. Svedok [REDACTED] tiež uviedol, že [REDACTED] sa špeciálne zaujímal aj o výberové konanie na sudcu, do ktorého sa prihlásil aj bývalý ochrankár [REDACTED], pričom [REDACTED] mal mať veľký záujem, aby sa tento stal sudcom. O význame [REDACTED] sa mal [REDACTED] intenzívne vyjadrovať najmä v čase, kedy sa rozhodovali civilné spory o tzv. Zmenkách TV Markíza a Kauze Technopol. Svedok si tiež spomína z komunikácie s [REDACTED] aj na meno [REDACTED], no už nevedel špecifikovať o čom sa presne táto časť komunikácie týkala. K osobe [REDACTED] sa mal [REDACTED] vyjadriť, že mu vychádza v ústrety. Ak sa podľa svedka podobne [REDACTED] vyjadroval, znamenalo to, že takúto osobu korumpuje. Z vyjadrení [REDACTED] nadobudol [REDACTED] presvedčenie, že s [REDACTED] musel byť buď priamo, alebo nepriamo v kontakte. [REDACTED] sa mal taktiež opakovane pochvalne vyjadrovať k advokátovi [REDACTED], s ktorým mal byť taktiež v pravidelnom kontakte.

Z výsluchov svedka [REDACTED] a svedka [REDACTED] vyplýva, že títo zastupovali spoločnosti MARKÍZA SLOVAKIA, spol. s r.o., resp. TECHNOPOL SERVIS, a.s. v súdnych konaniach, ktorých preverovanie je aj predmetom tohto trestného konania. Obaja veľmi podrobne a rozsiahlo opisali priebeh všetkých týchto konaní, pričom do spisu aj predkladali listiny viažuce sa k ich výpovedi. Od nástupu dotknutých sudcov na príslušné sudy, resp. nápad samotných konaní do ich rozhodovania,

po ich procesný postup, boli v predmetných výsluchoch opísané všetky podstatné skutočnosti. Nie len zo samotných výsluchov, ale aj z listinných materiálov, ktoré títo svedkovia predložili vyplývajú závažné podozrenia z protiprávneho konania sudcov, ktorých sa tieto konania týkajú.

Vo veci boli vypočutí aj svedkovia, ktorí boli v kontakte s osobami, ktoré vydali svoje mobilné telefóny. Z tohto dôvodu boli vytipované osoby, ktoré by mohli mať medzi svojimi kontaktmi dotknuté osoby, aby tak bolo možné spárovať identifikačné čísla z aplikácie Threema z rozhodného obdobia. Svedok [REDACTED] uviedol, že si písal cez aplikáciu Threema s osobou [REDACTED], ktorá má v jeho Threeme ID kód; BZS5HVYT. Z rovnakého dôvodu bol vypočutý aj svedok [REDACTED], ktorý uviedol zas Threema ID kód na osobu [REDACTED], a to MNEVJRT. Svedok [REDACTED] uviedol, že ID kód [REDACTED] v jeho aplikácii Threema je BZS5HVYT. S [REDACTED] sa stretol naposledy asi dva roky dozadu, kedy bol na ministerstve spravodlivosti, kedy ho zavolała [REDACTED]. Pri stretnutí mu prezentovala nový legislatívny zámer zriadiť nový úrad štátneho zastúpenia. Tento úrad mal mať na starosti právne zastupovanie štátu pred súdmi.

Svedok tiež uviedol, že sa mu zdá, že na čele tohto úradu mala stáť práve [REDACTED]. Táto tiež uviedla, že advokáti sú veľmi drahí a preto by nemusel štát využívať advokátov, ale vlastných právnikov.

Svedkyne [REDACTED] a [REDACTED] vypovedali o vzťahu [REDACTED] a [REDACTED], prípadne iných osôb. Svedkyňa [REDACTED] pracovala cca dva roky do roku 2016 v kancelárii štátnej tajomníčky [REDACTED]. Počas tohto času si všimla, že za [REDACTED] chodili pravidelne jej sestra [REDACTED] a jej blízka priateľka [REDACTED]. V tomto období v kancelárii pracovala aj [REDACTED], ktorá bola riaditeľka kancelárie. Jej vzťah k [REDACTED] opísala tak, že [REDACTED] bola ako keby „poskok“ pre [REDACTED], keďže [REDACTED] počúvala úplne na slovo, bola pomerne submisívna. Ak nebolo podľa [REDACTED], bola veľmi direktívna, najmä voči [REDACTED]. [REDACTED] sa mala dokonca [REDACTED] zveriť, že tento tlak už nezvláda a kvôli tejto situácii aj plakala. To, že sa [REDACTED] stala sudkyňou zistila [REDACTED] náhodne až v roku 2018, no z vyjadrenia [REDACTED] nemala pocit, že by ju táto situácia tešila. Svedkyňa [REDACTED] ešte uviedla, že keď [REDACTED] telefonovala,

tak zvykla mať aj nevyberaný slovník, keď využívala slová ako: „jebať, zajebať, vyjebať, odjebať a pod.“ Toto bolo podľa svedkyne pomerne časté. V súvislosti s kauzou [REDAKOVANÉ], kedy sa tento určitým spôsobom sťažoval na [REDAKOVANÉ] ešte v čase, kedy na ministerstve pracovala aj svedkyňa [REDAKOVANÉ] táto uviedla, že [REDAKOVANÉ] mala niekomu do telefónu povedať, aby s tým má niečo robiť, lebo ho dá zajebať. Svedkyňa [REDAKOVANÉ] uviedla, že do kancelárie štátnej tajomníčky [REDAKOVANÉ] nastúpila v júni 2016 a pôsobila tam do septembra, či októbra 2018. Keď v kancelárii začínala, jej nadriadenou bola [REDAKOVANÉ], ktorá sa ale neskôr stala sudkyňou. Z práce pozná aj [REDAKOVANÉ], ktorá svoju sestru minimálne raz navštívila, pozná aj [REDAKOVANÉ], ktorá do kancelárie chodievala pomerne často. Z vyjadrenia svedkyne [REDAKOVANÉ] vyplýva, že v kancelárii mali veľa práce, často sa stávalo, že im [REDAKOVANÉ] telefonovala aj cez obednú prestávku, na čo mala [REDAKOVANÉ] reagovať iba slovom „zasa“.

Vo veci vypovedala aj [REDAKOVANÉ], ktorá uviedla, že [REDAKOVANÉ] pozná od roku 2010, kedy začal pôsobiť na Najvyššom súde SR ako asistent v jej senáte. [REDAKOVANÉ] robil predtým ochrankára [REDAKOVANÉ]. [REDAKOVANÉ] chcel podľa nej robiť správne právo, no na okresných súdoch sa tomuto nevenujú a najbližšie tomu je podľa svedkyne obchodné právo, ktoré si [REDAKOVANÉ] zvolil. Kontakty s [REDAKOVANÉ] svedkyňa odmietla. Odkedy odišiel [REDAKOVANÉ] z Najvyššieho súdu SR, tak sa u svedkyne zastavil veľmi sporadicky. Nejaké ovplyvňovanie Súdnej rady SR cez [REDAKOVANÉ], alebo inak svedkyňa odmietla. Vo svojej aplikácii Threema má ID kód na [REDAKOVANÉ] BZS5HVYT.

Vo veci vypovedal aj svedok [REDAKOVANÉ], ktorý uviedol, že [REDAKOVANÉ] pozná asi 12 až 15 rokov. S [REDAKOVANÉ] komunikoval aj cez aplikácie Threema a WhatsUp. K zverejnenej komunikácii seba s [REDAKOVANÉ] cez aplikáciu Threema, ktorá bola zverejnená v médiách sa [REDAKOVANÉ] vyjadril, že táto je autentická, iba smajlíky v niektorých prípadoch nesedia. Čo sa týka jeho vlastného ID kódu z aplikácie Threema, uviedol, že vždy, keď si vymenil telefón, automaticky sa mu vymenil aj tento ID kód. Svedok následne vysvetľoval jednotlivé časti svojej komunikácie z aplikácie Threema s osobou [REDAKOVANÉ], pričom odmietol akékoľvek ovplyvňovanie súdnych konaní.

Ako už bolo vyššie uvedené, súčasťou spisového materiálu sú aj prepisy komunikácie rôznych osôb cez mobilnú aplikáciu Threema. Táto bola podľa ID kódov jednotlivých komunikácii identifikovaná ako komunikácia osoby [REDAKOVANÉ] a iných osôb, okrem

iných JUDr. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED]. Všetky tieto komunikácie boli podrobne analyzované, pričom všetky ID kódy boli následným párovaním aj potvrdené a spojené s konkrétnou osobou. Jedinou výnimkou je [REDACTED] a [REDACTED], ktorých pôvodný kód už nemala žiadna osoba vo svojom mobilnom telefóne. Z vykonaného vyšetrovania a analýzy a porovnania komunikácie s reálnymi udalosťami vyplýva, že napriek tomu, že sa doposiaľ nepodarilo stotožniť pôvodné ID kódy osôb [REDACTED] a [REDACTED], je jasné, že udalosti, ktoré sú v ich komunikácii s [REDACTED] sa aj v niektorých prípadoch reálne stali. Je možné spomenúť komunikáciu [REDACTED] s [REDACTED] z konca roka 2017, kedy obaja riešili založenie nového úradu pre zastupovanie štátu v rôznych, najmä súdnych konaniach. Práve tento zámer potvrdil vo svojom výsluchu svedok [REDACTED], ktorému mala tento zámer predstaviť samotná [REDACTED] s tým, že dodala, že štát už nebude potrebovať advokátov. Rovnako aj udalosti a osoby, ktoré opisuje [REDACTED] v rozhovore s [REDACTED] sa v mnohých prípadoch udiali. Z tejto komunikácie sa zhodujú aj oslovenia, ktorými menované osoby označujú rôzne osoby. Svedok [REDACTED] tieto prezývky opísal aj vo svojej výpovedi a priradil ich ku konkrétnym osobám. V tejto komunikácii nazýval [REDACTED] bývalú ministerku spravodlivosti [REDACTED] označením „mumlavá“, prípadne „špinavá židovka“. [REDACTED] nazývali v tejto komunikácii ako „kamoš“. Advokáta [REDACTED] nazval [REDACTED] v predmetnej komunikácii ako „Lipstein“, „gambatý“, alebo „Gambino“. Advokáta [REDACTED] označoval ako „ryšavý“, alebo „ryšavec“, alebo „ryšavý pes“. [REDACTED] označoval ako „obočiar“, prípadne „fúzatý“.

To, že [REDACTED] mal veľmi blízko k osobám [REDACTED] a [REDACTED] potvrdil taktiež svedok [REDACTED], ktorý uviedol, že [REDACTED] sa snažil [REDACTED] pomôcť stať sa ministerkou spravodlivosti po vražde [REDACTED], kedy sa tvorila nová vláda. Tento zámer sa snažil [REDACTED] realizovať prostredníctvom podnikateľa [REDACTED], ktorý má mat' podľa [REDACTED] veľmi blízko k vládnej strane Smer, ktorá [REDACTED] nominovala. [REDACTED] mal však [REDACTED] pomáhať aj svojimi kontaktmi v polícii, či prokuratúre riešiť trestné veci, ktoré sa týkali [REDACTED], či jemu blízkych osôb. O význame [REDACTED] sa mal [REDACTED] podľa [REDACTED] intenzívne vyjadrovať najmä v čase, kedy sa rozhodovali civilné spory o tzv. Kauze zmeniek TV Markíza a Kauze Technopol. Svedok [REDACTED] tiež uviedol, že [REDACTED] sa

špeciálne zaujímal aj o výberové konanie na sudcu, do ktorého sa prihlásil aj bývalý ochrankár [REDACTED], pričom [REDACTED] mal mať veľký záujem, aby sa tento stal sudcom. Týmto ochrankárom bol práve [REDACTED], čo iba potvrdzuje autenticitu ich vzájomnej komunikácie. Aj [REDACTED] sa vyjadrila, že [REDACTED] robil predtým ochrankára [REDACTED]. Meno [REDACTED] bolo aj podľa [REDACTED] blízke [REDACTED], no počas svojho výsluchu ho nevedel bližšie špecifikovať a priradiť. K osobe sudkyne [REDACTED] sa mal [REDACTED] vyjadriť, že mu vychádza v ústrety. Ak sa podľa svedka takto [REDACTED] vyjadroval, znamenalo to, že takúto osobu korumpuje. Aj ich vzájomná komunikácia je súčasťou spisového materiálu. [REDACTED] sa mal taktiež opakovane pochvalne vyjadrovať k advokátovi [REDACTED], s ktorým mal byť taktiež v pravidelnom kontakte. Aj ich vzájomná komunikácia je v zaistenom mobilnom telefóne iPhone čiernej farby, rovnako aj komunikácia s manželkou advokáta [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]. Svedok [REDACTED] vo svojej výpovedi dokonca potvrdil autenticitu komunikácie s [REDACTED], ktorá bola aj zverejnená v médiách, iba pri niektorých emotikonoch sa vyjadril, že podľa neho nesedia, textová časť je však podľa neho autentická. [REDACTED] síce predložila ďalšie tri verzie komunikácie „dvoch neznámych osôb“ a aj verejne odmietla komunikáciu s [REDACTED], no z kontextu komunikácie, ktorá je súčasťou spisu je zrejmé, že sa jedná o jej komunikáciu s menovaným. Je samozrejme možné uviesť množstvo ďalších príkladov komunikácie jednotlivých osôb s [REDACTED] a uviesť aj príklady z verejných zdrojov, ktoré potvrdzujú autenticitu, no vzhľadom na rozsah komunikácie cez aplikáciu Threema by to v prípade podnetov na vykonanie domovej prehliadky bolo priveľmi obsiahle. Všetky dôležité skutočnosti sú uvedené v rozsiahlom spisovom materiáli, ktorého sa týka toto konanie. Je opätovne potrebné poukázať na výsluchy svedkov [REDACTED] a [REDACTED], ktorí jednoznačne popísali konanie sudkýň [REDACTED], resp. [REDACTED], či [REDACTED], pričom už z tohto popisu vyplývajú veľmi vážne podozrenia.

Všetky osoby, ktoré vydali svoje mobilné telefóny, boli vyzvané, aby vydali aj mobilné telefóny, ktoré používali v minulosti. Napriek tomu viacerí z nich vydali buď nové telefóny, alebo telefóny (klasické tlačítkové Nokie), ktoré ani nemôžu obsahovať žiadne aplikácie. Uvedené skutočnosti potvrdzuje úradný záznam pracovníka odboru analýz a podporných činností, národnej kriminálnej agentúry PPZ zo dňa 27.11.2019, č. p.: PPZ-NKA-1175-001/2019-PZ, ktorý sumarizuje výsledky expertízneho skúmania vydaných telefónov, pričom

je zjavné, že mobilný telefón s nainštalovanou aplikáciou Threema vydala iba [REDACTED] a [REDACTED], pričom zistená obnovená komunikácia prostredníctvom Threema je datovaná v roku 2019, teda po záujmovom období. Z uvedeného je taktiež zrejmé, že osoby, ktoré boli v predchádzajúcom období vyzvané na vydanie mobilných telefón a tieto mali v záujmovom období komunikovať s [REDACTED] prostredníctvom aplikácie Threema, predložili vyšetrovateľovi mobilný telefón bez takej aplikácie, čo vzbudzuje podozrenie, že po medializácii komunikácie [REDACTED] prostredníctvom Threemy, si tieto osoby buď vymenili mobilné telefóny alebo upravili obsah ich prostredia.

Zároveň je však potrebné uviesť, že nie je možné vylúčiť skutočnosť, že tieto osoby, v obydlí ktorých vyšetrovateľ žiada vykonanie domových prehliadok, môžu stále s takýmito mobilnými telefónmi disponovať, je potrebné urobiť všetko preto, aby sa polícia pokúsila tieto telefóny získať, a keďže to nebolo možné najmenej invazívnou cestou, a to výzvou na vydanie vecí, je potrebné postupovať cestou domových prehliadok a teda urobiť všetko, čo je možné na zabezpečenie dôkazov a takto získané dôkazy porovnať s už v rámci prípravného konania zabezpečenými dôkazmi. Vyšetrovateľ v popise vecí, ktoré predpokladá, že sa pri výkone domovej prehliadky nájdu uvádza aj iné nosiče dát a nie iba mobilné telefóny, nakoľko elektronické stopy, ktoré môžu byť dôležité pre trestné konanie nemusia byť uložené iba v mobilnom telefóne ale aj na iných zariadeniach, nakoľko tieto sú ľahko kopírovateľné a zasielané aj prostredníctvom počítačovej techniky. Uvedené opieram o skutočnosti, že osoby participujúce na predmetnej trestnej činnosti mali v rámci jednotlivých súdnych konaní vypracovávať rozhodnutia pre zákonného sudcu, prípadne mu pomáhať pri vypracovávaní rozhodnutí, pričom nie je taktiež vylúčené, že prostredníctvom počítačového systému si zasielali rôzne správy, ktoré môžu mať výpovednú hodnotu vo vzťahu k dokazovaným skutkom.

Z doposiaľ vykonaného vyšetrovania vyplýva, že osoba, u ktorej vyšetrovateľ žiada vykonanie domovej prehliadky mohla participovať na závažnej trestnej činnosti, v rámci ktorej malo dochádzať k ovplyvňovaniu viacerých súdnych konaní, pričom v niektorých prípadoch táto trestná činnosť môže spĺňať znaky korupčnej trestnej činnosti, keď zainteresované komunikujúce osoby píšú o tzv. depozite, ako napríklad „Depozit 40 na dom Hviezdoslavovo nám. bol práve zložený“, „Depozit ?“ – „Zložene u hrachovej“ – „Ahoj.

Vodári zložili depozit 100“, „[REDAKOVANÉ] mi včera odovzdala depozit vodárov“, „Depozit zložil?“, „Tak nech si chystajú depozit“, „Tie dve whisky to bolo už akože všetko?“ – „Predstav si, že nie!(smajlík: prst hore)“, „Ale darčeky rieš cez suseda!“

V prípade uvedenej osoby sa jedná o osobu, ktorá v úvodnom štádiu trestného konania nebola vyzvaná na vydanie mobilného telefónu, nakoľko v tom čase nebola zrejmá jej participácia na páchaní vyšetrovanej trestnej činnosti. Neskoršia analýza komunikácie Threema v spojitosti s inými dôkazmi však naznačuje, že v rámci konkrétnych súdnych konaní sa mohla podieľať na páchaní trestnej činnosti. Vyšetrovateľ v danom prípade upúšťa od menej invazívneho zásahu do základných ľudských práv a slobôd a nevyužíva postup podľa § 89 Tr. por. z dôvodu, že skôr vyzvané osoby na vydanie mobilných telefónov sa na túto možnosť pripravili a dobrovoľne vydali mobilné prostriedky či už nové, alebo systémovo upravené. Vyšetrovateľ má za to, že aj v prípade [REDAKOVANÉ] existuje podozrenie, že v obydli, ktoré užíva môže mať mobilné prostriedky, ktorými v inkriminovanom období komunikovala s ďalšími podozrivými osobami ohľadne možných protiprávných zásahov do súdnych sporov, pričom na potvrdenie, resp. vyvrátenie takých podozrení, je potrebné využiť zákonnú možnosť vykonania domovej prehliadky, v rámci ktorej môžu byť nájdené veci, ktoré môžu napomôcť objasneniu predmetnej trestnej veci. Uvedené skutočnosti potvrdzuje aj fakt, že [REDAKOVANÉ] sa dňa 26.04.2018 inkognito zúčastnila hlavného pojednávania, ktoré viedla [REDAKOVANÉ], ktorá na tomto uznala [REDAKOVANÉ] prvú zmenku, čo naznačuje, že menované sudkyne museli spolu komunikovať akýmkoľvek spôsobom, pričom aj takáto komunikácia bude predmetom výkonu domovej prehliadky.

Ako je uvedené v úradnom zázname príslušníkov 2. operatívneho oddelenia, odboru Západ, národnej kriminálnej agentúry PPZ č. p.: PPZ-NKA-OZ-438-025/201 zo dňa 06.12.2019, [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ], má bývať spolu s rodičmi. Z lustrácii v systémoch PZ bolo zistené, že uvedené trvalé bydlisko má menovaná nahlásené od 25.03.1992. Lustráciou na katasterportáli bolo zistené, že v bytovke na uvedenej adrese sú manželia [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] výlučnými vlastníkami bytu č. 16 na 5. poschodí a podielovými vlastníkami priestoru č. 901 na 1. poschodí, ako je uvedené na [REDAKOVANÉ], k. ú. [REDAKOVANÉ].

Uvedené skutočnosti potvrdzuje úradný záznam príslušníkov 2. operatívneho oddelenia, odboru Západ, národnej kriminálnej agentúry P PZ zo dňa 21.01.2020, č. p.: PPZ-NKA-OZ-34-064/2020.

Predmetný byt užíva [REDAKOVANÉ], preto existuje aj dôvodný predpoklad, že v rámci vykonania domovej prehliadky v predmetnej nehnuteľnosti sa tu môžu nachádzať jednotlivé veci tak, ako sú uvedené vo výrokovvej časti tohto návrhu. Týmto postupom môžu byť zabezpečené dôkazy, ktoré sú nevyhnutné pre náležité objasnenie skutkového stavu tejto trestnej veci, ako aj usvedčenie jej páchatel'ov, pričom môžu v konečnom dôsledku prispieť k objasneniu aj ďalších okolností, ktoré doposiaľ nevyšli najavo.»

18. Podľa názoru špecializovaného súdu údaje uvedené v návrhu na vydanie príkazu na domovú prehliadku korešpondujú s obsahom spisu. Súvis sťažovateľky s vecou je takisto dokumentovaný obsahom predloženého spisu. Je reálne sa domnievať, že u sťažovateľky a na uvedenom mieste môžu byť nájdené konkrétne špecifikované veci dôležité pre trestné konanie. Zatiaľ je totiž predbežne dokumentované, že sťažovateľka sa môže angažovať spôsobom popísaným prokurátorom. Niet sporu ani o tom, že k zisteniu skutočností dôležitých pre trestné konanie môže prispieť i týmto príkazom nariadený úkon, ktorého výsledky (nájdanie či nenájdanie uvádzaných predmetov a zariadení) môže ďalej spravdepodobniť alebo oslabiť formulované podozrenia, prípadne ozrejmiť zaangažovanie ďalších osôb. Nariadený zásah do súkromia sa tak javí byť nielen zákonný a legitímny, ale aj proporcionálny. Je potrebné dodať, že návrh prichádza s relatívne dlhším časovým odstupom od posledných zaist'ovacích úkonov, čo logicky znižuje pravdepodobnosť úspešnosti zásahu do súkromia v zmysle nájdenia hľadaných stôp a dôkazných prostriedkov. Potreba nariadenia série domových prehliadok je však výsledkom logickej analýzy situácie prokurátorom a je pokusom, ktorého potrebu prokurátor veľmi precízne vysvetľuje, pričom v podstate vo všetkých detailoch sa s takouto analýzou možno stotožniť. Dôvodnosť podozrení takisto nemožno spochybníť a výrazy použité v komunikácii („depozit“, „darčeky“), zmienka o „dvoch whisky“ bez akýchkoľvek pochybností logicky odôvodňujú podozrenie vedúce k tomu, že reč je o úplatkoch. Orgány činné v trestnom konaní musia urobiť všetko pre to, aby všetky súvislosti odkryli, pričom v takýchto prípadoch primerané zásahy do súkromia musia byť nevyhnutnou súčasťou taktiky

a stratégie vyšetřovania. Preto boli splnené podmienky na nariadenie domovej prehliadky, ako ich definujú ustanovenia § 99 a § 100 Trestného poriadku.

19. Zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky bez označenia spisovej značky vyplýva, že 29. januára 2020 o 6.00 h „*bolo prikročené na základe príkazu sudcu ŠTS, Banská Bystrica zo dňa 24.01.2020 č. p. 2Ntt-4/2020-61-V-ŠTS k vykonaniu domovej... prehliadky... u [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ]... Príkaz o prehliadke sudcu ŠTS Banská Bystrica doručený o 06.00 hod. dňa 29.01.2020 [REDAKOVANÉ]. Prehliadka sa začala o 06.05“.* Ďalej sa dá zistiť, že sťažovateľka po predchádzajúcej výzve podľa § 104 Trestného poriadku (ktorej znenie je citované) uviedla, že „... *v prehľadávanej nehnuteľnosti sa nenachádzajú podozrivé veci...*“, a ďalší rukou písaný text v predloženej kópii nie je čitateľný.

20. Z uznesenia ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 274/2020 z 9. júna 2020 vyplýva, že ním bola odmietnutá ústavná sťažnosť podaná sťažovateľkou proti uzneseniu špecializovaného súdu sp. zn. 5 Tp 2/2020 zo 14. marca 2020 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 3 Tost 12/2020 z 20. marca 2020. Týmito uzneseniami všeobecných súdov bola sťažovateľka vzatá do väzby. Tá časť ústavnej sťažnosti, ktorá smerovala proti uzneseniu špecializovaného súdu, bola odmietnutá pre nedostatok právomoci ústavného súdu na jej prejednanie, a tá časť, ktorá smerovala proti uzneseniu najvyššieho súdu, bola odmietnutá ako zjavne neopodstatnená. Ústavný súd s poukazom na obsah odôvodnenia uznesenia špecializovaného súdu sp. zn. 5 Tp 2/2020 zo 14. marca 2020 konštatoval po skutkovej stránke, že proti sťažovateľke bolo 9. marca 2020 vznesené obvinenie pre zločin prijímania úplatku v spolupáchateľstve podľa ustanovenia § 20 a § 329 ods. 1 a 2 Trestného zákona na tom základe, že najneskôr od mája roku 2017 v Bratislave na presne nezistených miestach v právnej veci žalobcu Správa a inkaso zmeniek, s. r. o., proti žalovaným [REDAKOVANÉ] a obchodnej spoločnosti MARKÍZA – SLOVAKIA, spol. s r. o., o zaplatenie sumy 8 298 479,72 € s prísl. na základe požiadavky [REDAKOVANÉ] inštruovala zákonnú sudkyňu [REDAKOVANÉ], ako procesne postupovať v danom spore, ako nariaďovať termíny pojednávania s cieľom vyhlásenia rozsudku v prospech [REDAKOVANÉ], ktorého pravidelne informovala o procesných veciach v rámci daného sporu, pričom tiež inštruovala

sťažovateľku, ktorá pred pojednávaním, na ktorom [REDACTED] vyhlásila rozsudok, tejto aktívne pomáhala s jeho vypracovaním a pre účely jej podpory sa 26. apríla 2018 zúčastnila pojednávania na Okresnom súde Bratislava V, na záver ktorého [REDACTED] [REDACTED] na základe vopred dohodnutého postupu vyhlásila dokazovanie za skončené a vyhlásila rozsudok, ktorým boli obaja žalovaní spoločne a nerozdielne zaviazaní zaplatiť žalobcovi zmenkovú sumu 8 298 479,72 € s prísl. do troch dní od právoplatnosti, pričom sťažovateľka prijala za takýto nezákonný postup od [REDACTED] finančnú hotovosť, a to z úplatku, ktorý [REDACTED] poskytol [REDACTED].

III.

Relevantná právna úprava

21. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

22. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

23. Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

24. Podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku kto má pri sebe vec dôležitú pre trestné konanie, je povinný ju na vyzvanie predložiť policajtovi, prokurátorovi alebo súdu; ak ju treba na účely trestného konania zaistiť, je povinný vec na vyzvanie týmto orgánom vydať. Pri vyzvaní ho treba upozorniť na to, že ak nevyhovie výzve, môže mu byť vec odňatá, ako aj na iné následky nevyhovenia.

25. Podľa § 99 ods. 1 Trestného poriadku domovú prehliadku možno vykonať, ak je dôvodné podozrenie, že v byte alebo v inom priestore slúžiacom na bývanie alebo v priestoroch k nim patriacim (ďalej len „obydlie“) je vec dôležitá pre trestné konanie alebo že sa tam skrýva osoba podozrivá zo spáchania trestného činu, alebo je potrebné vykonať zaistenie hnutelných vecí na uspokojenie nároku poškodeného na náhradu škody.

26. Podľa § 100 ods. 1 Trestného poriadku nariadiť domovú prehliadku je oprávnený predseda senátu a pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie. V neodkladných prípadoch tak môže namiesto príslušného predsedu senátu a v prípravnom konaní sudcu pre prípravné konanie urobiť predseda senátu a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie, v ktorého obvode sa má prehliadka vykonať. Príkaz na domovú prehliadku musí byť vydaný písomne a musí byť odôvodnený. V príkaze sa uvedie opis veci alebo opis osoby, ktorá sa má zaistiť pri domovej prehliadke, ak je známa. Doručí sa vlastníkovi alebo užívateľovi obydlia pri prehliadke, a ak to nie je možné, najneskôr do 24 hodín po odpadnutí prekážky, ktorá bránila doručeniu.

27. Podľa § 104 ods. 1 Trestného poriadku domovú prehliadku, osobnú prehliadku alebo prehliadku iných priestorov, alebo prehliadku pozemku možno vykonať len po predchádzajúcej výzve toho, u koho alebo na kom sa má taký úkon vykonať, a to len vtedy, ak sa výzvou nedosiahlo dobrovoľné vydanie hľadanej veci alebo odstránenie iného dôvodu, ktorý viedol k takému úkonu.

IV.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

28. Ústavný súd sa zaoberal predovšetkým otázkou včasnosti podania ústavnej sťažnosti, ktorá smeruje proti príkazu špecializovaného súdu na domovú prehliadku z 24. januára 2020 s tým, že príkaz na domovú prehliadku bol sťažovateľke doručený a domová prehliadka bola vykonaná 29. januára 2020.

29. Podľa § 124 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Ak rozhodnutie nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných predpisov zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína lehota plynúť dňom doručenia tohto písomného vyhotovenia sťažovateľovi; ak sa rozhodnutie doručuje len jeho zástupcovi, začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia tomuto zástupcovi. Ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku.

30. Keďže ústavná sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 4. mája 2020, je zrejmé, že sa tak stalo až po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty, ktorej posledný deň pripadol na 30. marec 2020 (lebo deň 29. marec 2020, ktorý by inak mal byť posledným dňom dvojmesačnej lehoty, pripadol na nedeľu ako deň pracovného voľna, v dôsledku čoho sa lehota predĺžila do najbližšieho pracovného dňa, teda do 30. marca 2020).

31. Ako na to správne poukazuje sťažovateľka, napriek tomu možno ústavnú sťažnosť považovať za včas podanú.

32. Podľa § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30. apríla 2020 neplynú.

33. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 62/2020 Z. z. časti vety pred bodkočiarkou ustanovenie § 1 písm. a) platí rovnako aj pre lehoty ustanovené zákonom alebo určené súdom na vykonanie procesného úkonu v konaní pred súdom účastníkmi konania a stranami v konaní.

34. Možno konštatovať, že ustanovenie § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. upravuje výslovne premlčacie a prekluzívne (teda hmotnoprávne) lehoty. Nemôžu byť pochybnosti o tom, že dvojmesačná lehota na podanie ústavnej sťažnosti podľa ustanovenia § 124 zákona o ústavnom súde je klasickou procesnoprávnou lehotou. Vzhľadom na to ustanovenie § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. sa bez ďalšieho (samo osebe) na procesné lehoty nevzťahuje.

35. Až z ustanovenia § 2 ods. 1 zákona č. 62/2020 Z. z. vyplýva, že ani v prípadoch lehôt ustanovených zákonom alebo určených súdom na vykonanie procesného úkonu v konaní pred súdom účastníkmi konania a stranami v konaní s poukazom na ustanovenie § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. lehoty v čase odo dňa účinnosti zákona č. 62/2020 Z. z. (teda od 27. marca 2020) do 30. apríla 2020 neplynú.

36. Z dosiaľ uvedeného možno vyvodiť, že režim neplynutia lehôt (resp. inými slovami, spočívania lehôt) v čase od 27. marca 2020 do 30. apríla 2020 vyplývajúci z ustanovenia § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. sa vzťahuje aj na beh procesných lehôt účastníkov konania, resp. strán v konaní pred súdom v zmysle ustanovenia § 2 ods. 1 zákona č. 62/2020 Z. z. Nemožno pochybovať o tom, že medzi tieto procesné lehoty patrí aj lehota podľa ustanovenia § 124 zákona o ústavnom súde.

37. V danom prípade ku dňu 27. marca 2020 zo zákonnej dvojmesačnej lehoty podľa ustanovenia § 124 zákona o ústavnom súde neuplynuli ešte štyri dni (keďže posledný deň lehoty pripadol na 30. marec 2020). Lehota v čase od 27. marca 2020 do 30. apríla 2020 neplynula (spočívala). Opäť začala plynúť 1. mája 2020 a uplynula 4. mája 2020. Vzhľadom na túto skutočnosť treba ústavnú sťažnosť, ktorá bola odovzdaná na poštovú prepravu 4. mája 2020, považovať za včas podanú.

38. Ústavnú sťažnosť treba považovať za zjavne neopodstatnenú.

39. O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil navrhovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 88/07).

40. Podľa konštantnej judikatúry ústavný súd nie je súčasťou systému všeobecných súdov, ale podľa čl. 124 ústavy je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Pri uplatňovaní tejto právomoci ústavný súd nie je oprávnený preskúmať a posudzovať ani právne názory všeobecného súdu, ani jeho posúdenie skutkovej otázky. Úlohou ústavného súdu totiž nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách. Posúdenie vecí všeobecným súdom sa môže stať predmetom kritiky zo strany ústavného súdu iba v prípade, ak by závery, ktorými sa všeobecný súd vo svojom rozhodovaní riadil, boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne. O arbitrárnosti (svojevôli) pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa tento natoľko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam (mutatis mutandis I. ÚS 115/02, I. ÚS 12/05, I. ÚS 352/06).

41. Námietky uplatnené sťažovateľkou možno zhrnúť v podstate do dvoch okruhov.

42. Sťažovateľka predovšetkým namieta, že hoci preskúmateľnosť dôvodnosti príkazu na domovú prehliadku si vyžaduje relevantnú konkrétnu vysvetľovaciu argumentáciu o tom, akými skutočnosťami boli naplnené zákonom ustanovené podmienky na tento zásah do základných práv, v skutočnosti odôvodnenie nezodpovedá týmto

požiadavkám, pretože je formálne, používa stereotypné, všeobecné a nekonkrétne formulácie štandardne sa vyskytujúce v súdnych rozhodnutiach tohto typu (pozri bod 4 až 9).

43. Okrem toho podľa názoru sťažovateľky nebola splnená podmienka nevyhnutnosti na zásah do jej súkromia nariadením domovej prehliadky, pretože bolo možné aplikovať v rámci princípu proporcionality miernejší zásah postupom podľa ustanovenia § 89 ods. 1 Trestného poriadku (pozri bod 10 a 11).

44. Vo vzťahu k prvej námietke (pozri bod 42) treba uviesť, že sťažovateľka správne poukazuje na potrebu relevantnej a konkrétnej vysvetľovacej argumentácie, ktorá viedla všeobecný súd k záveru o nutnosti zásahu do práva na súkromie.

45. Po prvýkrát vyslovil ústavný súd tento princíp, keď uviedol, že preskúmateľnosť dôvodnosti vydania súhlasu na použitie informačno-technických prostriedkov podľa § 4 zákona č. 166/2003 Z. z. o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím informačno-technických prostriedkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o ochrane pred odpočúvaním) v znení neskorších predpisov či príkazu na odpočúvanie a záznam telekomunikačných činností podľa § 88 Trestného poriadku účinného do 31. decembra 2005 si vyžaduje relevantnú konkrétnu vysvetľujúcu argumentáciu, akými skutočnosťami boli naplnené zákonom ustanovené podmienky pre tento zásah do práva na súkromie. Bez takéhoto odôvodnenia opierajúceho sa o konkrétne skutočnosti je súhlas či príkaz spravidla nepreskúmateľný (I. ÚS 274/05).

46. Vyslovený princíp bol neskôr rozšírený. Ústavný súd napr. uviedol, že v prípade použitia trestno-procesného nástroja spôsobilého zasiahnuť do garantovaných práv kohokoľvek, akým je aj prehliadka iných priestorov a pozemkov, sa požiadavka ochrany základných práv musí prejavovať aj v štádiu prípravného konania vo vydaní dostatočne odôvodneného príkazu prokurátora alebo príkazu policajta. Tieto orgány činné v trestnom konaní majú teda povinnosť poskytnúť dostatočné záruky zákonnosti a ústavnosti tak pri rozhodovaní o nariadení prehliadky iných priestorov a pozemkov, ako aj pri jej realizácii.

Inak je ich postup spôsobilý porušiť právo na spravodlivý proces a ďalšie práva súvisiace s ochranou súkromia dotknutých osôb (III. ÚS 172/2010).

47. V konkrétnej rovine treba uviesť, že z pohľadu ústavného súdu sa argumentácia špecializovaného súdu, ktorou tento odôvodňuje potrebu vydania príkazu na domovú prehliadku, javí ako dostačujúca a nevykazuje známky arbitrárnosti či zjavnej neodôvodnenosti. Odôvodnenie (poukazujúce na veľmi podrobnú a vyčerpávajúcu argumentáciu prokurátora) možno považovať za dostačujúce aj v spojení so znením skutku, pre ktorý bolo proti sťažovateľke vznesené obvinenie.

48. Vo vzťahu k druhej námietke (pozri bod 43) treba rovnako prisvedčiť sťažovateľke, že v rámci princípu proporcionality je z ústavnoprávneho pohľadu nevyhnutné, aby sa pri realizácii zásahu do práva na súkromie použil čo najmiernejší prostriedok.

49. Záujem štátu na ochrane pred zločinnosťou zakladajúci legitímnosť zásahov do práva na súkromie pri realizácii niektorých inštitútov podľa štvrtej hlavy prvej časti Trestného poriadku („Zaistenie osôb a vecí“) musí byť uvedený do rovnováhy so závažnosťou zásahu do tohto práva. Znamená to zvoliť pri realizácii zásahu čo najmiernejší prostriedok, ktorý je súčasne spôsobilý zabezpečiť dosiahnutie sledovaného cieľa, napríklad uprednostniť úkon uchovania a vydania počítačových údajov pred inštitútom vydania, resp. odňatia veci. V opačnom prípade znamená neproporcionálny postup konajúceho orgánu porušenie garancií práva na súkromie a spravodlivého procesu (III. ÚS 68/2010).

50. V najvšeobecnejšej rovine treba pri skúmaní tejto problematiky vychádzať z princípu, podľa ktorého každý má právo neobviňovať seba samého. I keď právo mlčať a právo neprispievať k vlastnému obvineniu nie sú výslovne zmienené v čl. 6 dohovoru, nemôžu byť pochybnosti o tom, že tieto práva sú všeobecne uznávanými medzinárodnými štandardmi, ktoré ležia v srdci pojmu spravodlivé konanie podľa čl. 6 dohovoru. Poskytnutím ochrany obvinenému proti nedovolenému donúteniu zo strany štátnych

orgánov prispievajú tieto imunity k predchádzaniu justičným omylom a zaisteniu cieľov čl. 6 dohovoru (John Murray proti Spojenému kráľovstvu).

51. Právo neprispievať k vlastnému obvineniu najmä predpokladá, že obžaloba v trestnej veci sa snaží preukázať vinu bez toho, aby sa uchýľovala k dôkazom získaným prostredníctvom donútenia alebo nátlaku bez ohľadu na vôľu obvineného. Právo neprispievať k vlastnému obvineniu sa v prvom rade týka rešpektovania vôle obvineného mlčať. Toto právo nezahŕňa použitie tých vecí v trestnom konaní, ktoré je možné od obvineného získať prostredníctvom donútenia, ak tieto veci existujú nezávisle na vôli obvineného, teda napr. dokumenty získané na základe príkazu, vzorky dychu, krvi, moču a telesných tkanív pre účely analýzy DNA (Saunders proti Spojenému kráľovstvu).

52. Možno konštatovať, že vydanie príkazu na domovú prehliadku a jej realizácia v zmysle citovanej judikatúry nie je v rozpore s právom každého neobviňovať seba samého, resp. neprispievať k vlastnému obvineniu.

53. Sťažovateľka konkrétne namieta, že bolo povinnosťou vyšetrovateľa postupovať najprv podľa ustanovenia § 89 ods. 1 Trestného poriadku, teda vyzvať ju, aby vec dôležitú pre trestné konanie, ktorú má pri sebe, mu predložila s tým, že ak výzve nevyhoví, môže jej byť vec odňatá. Z hľadiska zásady proporcionality bol podľa sťažovateľky namieste predovšetkým takýto postup, a to tým viac, že sa takto postupovalo u ďalších osôb dotknutých vyšetrovaným prípadom. Iba v jej prípade sa totiž rovno prišlo k postupu podľa ustanovenia § 99 ods. 1 Trestného poriadku s poukazom na zlé skúsenosti s postupom podľa ustanovenia § 89 ods. 1 Trestného poriadku v ostatných prípadoch.

54. Ústavný súd nie je toho názoru, že by namietaný postup spočívajúci v aplikácii ustanovenia § 99 ods. 1 (bez predchádzajúceho pokusu postupovať podľa § 89 ods. 1) Trestného poriadku bol neprimeraný, resp. neproporcionálny, a to s prihliadnutím na konkrétne skutkové okolnosti prípadu.

55. Za situácie, keď išlo predovšetkým o mobilný telefón (mobilné telefóny) sťažovateľky, resp. o informácie, ktoré sa z neho (z nich) dali získať, bolo zo strany orgánov činných v trestnom konaní logické zvažovať, či použitie miernejšieho prostriedku zásahu

do súkromia sťažovateľky podľa ustanovenia § 89 ods. 1 Trestného poriadku je spôsobilé zabezpečiť dosiahnutie sledovaného cieľa (získanie informácií z mobilného telefónu, resp. mobilných telefónov). Podľa názoru ústavného súdu záver orgánov činných v trestnom konaní, resp. špecializovaného súdu, podľa ktorého v danom prípade takýto postup by podľa všetkého nebol spôsobilý zabezpečiť dosiahnutie sledovaného cieľa, je v súlade s konkrétnymi okolnosťami prípadu. Existovala totiž reálna možnosť, že pokiaľ by pri postupe podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku sťažovateľka požadované veci nevydala a nedošlo by ani k ich odňatiu (napr. ak by ich nemala u seba), následný pokus získať hľadané veci postupom podľa ustanovenia § 99 ods. 1 Trestného poriadku by mohol byť rovnako neúspešný, lebo sťažovateľka by mohla hľadané veci ukryť, zašantročiť či znepřístupniť ich obsah, a tým neprispieť k vlastnému potenciálnemu obvineniu. Samotná skutočnosť, že v prípadoch ďalších osôb bol použitý odlišný postup, ktorý sa ukázal ako nevhodný a nevedúci k sledovanému cieľu, neznamená, že by sa malo rovnako nesprávne (netakticky) postupovať aj v prípade sťažovateľky.

56. Ústavný súd dodáva, že ani po vydaní príkazu na domovú prehliadku nemusí nevyhnutne dôjsť k zásahu do práva na súkromie dotknutej osoby proti jej vôli, pretože i v tomto prípade musí vykonaniu domovej prehliadky predchádzať výzva toho, u koho sa má prehliadka vykonať, aby hľadané veci vydal dobrovoľne (§ 104 ods. 1 Trestného poriadku). V prípade sťažovateľky sa naozaj tak stalo, a keďže hľadané veci dobrovoľne nevydala, prišlo sa k invazívnejšiemu zásahu do jej práva na súkromie.

57. Berúc do úvahy uvedené skutočnosti, ústavný súd rozhodol tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. júla 2020

Luboš Szigeti
predseda senátu